

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 721/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 200/2005 a jeho rozsudkom z 10. septembra 2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 555/2012 a jeho rozsudkom z 22. januára 2014, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2014 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného

súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 200/2005 a jeho rozsudkom č. k. 18 C 200/2005-102 z 10. septembra 2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 555/2012 a jeho rozsudkom č. k. 4 Co 555/2012-119 z 22. januára 2014.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta porušenie označených základných práv, tvrdiac, že *„bol porušený zákon 58/1969 a 514/03 a hlavne boli porušené tieto paragrafy Občianskeho zákonníka ochrana osobnosti parag. 11, 13 odst. 1, 2...“*.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej argumentuje tým, že *„... nie je možné tolerovať súdne úmyselné prieťahy od r. 2006 nepočítam 2005 nepovažujem to za prieťah po roku už považujem za zbytočné prieťahy v konaní do 1 roka má súd dostatok času odo dňa podania žalobného návrhu rozhodnúť stanovenú lehotu má 7 mesiacov ja od všeobecných súdov som žiadal, aby mi priznali náhradu škody nemajetkovú ujmu znamená to že morálne finančné zadosťučinenie aj podľa Ústavy SR aj podľa Občianskeho zákonníka mám na takéto odškodné právo. Porušenie mojich práv je bezpochybne preukázané za dlhé roky stagnácii okresného súdu konkrétne úmyselných prieťahov v konaní uvádzam príklad kde by tento náš štát ak je právny a spravodlivý kde by sme takto zašli príkladne zavraždím človeka súd ma uzná vinným ale mi nevymerá žiadny trest v rozsudku Okresného súdu Bratislava I pod číslom 18 C 2000/05-102 a krajský súd č. 4 Co 555/2012-119 tieto súdy rozhodli v rozpore s ústavou keď mi nepriznali morálne finančné zadosťučinenie v peniazoch dobre vedeli že porušujú zákon lebo prieťahy sú jasne preukázateľné od dňa podania návrhu z OS konečne rozhodli dňa 22. 1. 14 a mali rozhodnúť tak ako je napísané v ústave a Občianskom zákonníku 9 ročné prieťahy to je už prisilná káva aj pre váš súd znamená to že všeobecné súdy rozhodli v rozpore s Ústavou SR a nespravodlivo Ústava SR mi zaručuje spravodlivý rozsudok a tento na všeobecných súdoch nie je spravodlivý rozsudok je aj v Dohovoroch o ľudských právach znamená to že za tieto porušenia mojich základných práv a slobôd v tejto mojej sťažnosti žiadam a navrhujem Ústavnému súdu SR v Košiciach aby posudzoval prieťahy v konaní a ak existuje spravodlivosť v SR a sme právny štát tak žiadam priznať primerané zadosťučinenie znamená to, že za 1 rok 500 € a za každý rok 500 € počítam len 9 rokov 4 tisíc a ďalej vám zasielam ako dôkaz rozsudok Krajského súdu*

Bratislava 1 z 22. 1. 14 prevzatí 6. 3. 14 sťažnosť podávam v zákonom stanovenej lehote a na základe tohto predloženého dôkazu navrhujem a žiadam aby Ústavný súd v Košiciach prijal túto moju sťažnosť... a nálezom rozhodol tak podľa práva a zákonov ako žiadam v písomnej forme splnomocnenie pre advokáta vám zasielam. “.

Keďže sťažnosť v predložennom znení neobsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd v prípise č. k. Rvp 2370/2014-6 z 22. augusta 2014 sťažovateľa poučil, aké náležitosti musí obsahovať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a vyzval ho, aby ju v určenej lehote doplnil o chýbajúce náležitosti – predovšetkým, aby jednoznačne a jasne formuloval petit, t. j. to, ako navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, a tiež aby náležite odôvodnil tento návrh. Taktiež ho vyzval, aby k sťažnosti doložil splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde alebo aby v lehote 30 dní od doručenia výzvy preukázal, že Centru právnej pomoci podal písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia o jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci ústavnému súdu predložil písomné splnomocnenie konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd v označenom prípise sťažovateľa tiež informoval, že ak v určenej lehote svoje podanie požadovaným spôsobom nedoplní, tak môže byť jeho sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu z 22. augusta 2014 v určenej lehote (a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti) nezareagoval, a teda svoju sťažnosť požadovaným spôsobom (napriek upozorneniu ústavného súdu) nedoplnil.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z I. časti tohto uznesenia vyplýva, že sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu svoju sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplnil o chýbajúce náležitosti, a to napriek tomu, že bol poučený, aké náležitosti musí sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy obsahovať, a zároveň ho ústavný súd upozornil, že ak ju v určenej lehote požadovaným spôsobom nedoplní, tak môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2014